ԿԱՐԿԱՉ ԱՂԲՅՈՒՐԻՑ
ՍՈՒՆԱԿ ԱՂԲՅՈՒՐՆԵՐ,
ԻՍԿ ՊՈՒՔ ՓՈԽԱՐԵՆ՝
ԳԱՀԱՎԻԺԵՑԻՔ,
ԱԽ, ԻԳԻԹ ՈՐՊՈՒՍ
ԿՅԱՆՔԻՑ ՋՐԿԵՑԻՔ:
ԵՎ ՄՈՒՐԾԸ ԶՆԳԱՑ
ՎԱՐՊԵՏ ՄԵՀՐԱԲԻ՝
ՈՐՊԵՍ ԽՈՐ ՎՇՏԻ,
ՈՐՊԵՍ ԲՈՂՈՔԻ:
Միրզախանյան Կառլոս
Մեհրաբի, 1938-1972:

Ծանոթ. Գուգարաց աշխարհի աղբյուրների հռչակավոր վարպետ Մեհրաբի որդի Կառլոսը գոհվել է լեռ մագլցելիս: Հայրը նրա հասակով մեկ արծանը քանդակել է Վանածորից Ալավերդի տանող ճանապարհի եզրի ժայռի վրա, քաղաքային գերեզմանոցի եզրին և իր կսկծալի մտորումները փորագրել արծանի մոտ:

ԴԵԲԵԴ

Գյուղի տարածքը հարուստ է հին և միջնադարյան հուշարձաններով, որոնց ստեղծողները բնօրրանը լքել են XVII դ. կեսերին: Վերաբնակեցվել է XIX դ. 80-ական թվականներին:

Գյուղի իշխող դիրքում գտնվող X-XVII դդ. գերեզմանոցի խաչքարերից երկուսն ունեն հակիրճ հիշատակագրություններ:

981. ԽԱՉՔԱՐ. գերեզմանոցում, թևերի վրա և ներքին եզրում, 4 տող.

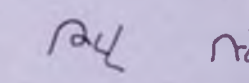

[ՍԲ ԽԱՉՍ ԲԱՐԵԽԱՍԻ Է]
ԾՆՈՂԱՑ ԻՄ
ՈՑ:
ԹՎ[ԻՆ] ՌՃԵ (1656):

Ծանոթ. Խաչքարի վերին մասը ջարդված է, և արձանագրության սկիզբը լրացվում է հավանականորեն: Թվատառի միավորը մաշված է:

982. ԽԱՉՔԱՐ. Նույն գերեզմանոցում, քիվին, 1 տող.

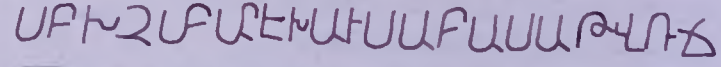

ՍԲ Խ[Ա]ՉՍ ԲԱՐԵԽԱՍ ԱԲԱՍԱ: ԹՎ[ԻՆ] ՌՃ (1651):

Ծանոթ. Անունը դժվար է կարդացվում, քարի այդ մասը միտումնավոր ծեծված է: